

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt torsdag den 19. februar 2015

Sag 209/2014

Anklagemyndigheden
mod

S

(advokat Trygve S. Nielsen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Hillerød den 15. august 2014 og af Østre Landsrets 18. afdeling den 3. september 2014.

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Lene Pagter Kristensen, Jytte Scharling, Thomas Rørdam og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

S har nedlagt påstand om stadfæstelse af Retten i Hillerøds kendelse af 15. august 2014, hvorved han blev løsladt.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse af Østre Landsrets kendelse af 3. september 2014, hvorved S blev varetægtsfængslet.

Sagsfremstilling

Den 14. august 2014 bragte politiet en bil til standsning i nærheden af , Nord-sjælland. I bilen var fem personer, herunder S , som var fører af bilen. De fire passagerer, der var syriske statsborgere, blev anholdt i medfør af udlændingelovens §

36. S, som har svensk og syrisk statsborgerskab, blev anholdt og sigtet for menneskesmugling.

De tre af passagererne forklarede samstemmende til politiet, at de havde mødt S under navnet "S" i Milano. Ingen af dem kendte ham i forvejen, og de aftalte, at han skulle køre dem til Danmark for 650-700 euro pr. person. Halvdelen skulle betales i Milano og resten ved ankomst til Danmark. En passager forklarede, at han havde indtryk af, at "S" var uprofessionel, da han flere gange kørte forkert på vej til Danmark. Den fjerde passager forklarede, at han havde mødt chaufføren på Københavns Hovedbanegård.

S blev samme dag sigtet for menneskesmugling under særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 125 a, jf. udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1 (nu § 59, stk. 8, nr. 1), jf. § 21. Han erkendte sig skyldig i overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1, men ikke i overtrædelse af straffelovens § 125 a. Han oplyste til politiet, at han var 15 år gammel, da han kom til Sverige ved familiesammenføring i 1989. Han er gift med en svensk statsborger og har to børn på 5 og 6 år. Han har fast bopæl i Sverige og fast ansættelse som buschauffør. Han havde været på ferie i Italien i juli 2014, hvor han oplevede syriske statsborgere leve et forfærdeligt liv. Han lærte flere mennesker at kende, og da han returnerede til Sverige, fik han flere telefonopkald. Han besluttede at hjælpe de mennesker, som telefonisk havde kontaktet ham. Han afviste at modtage penge fra de personer, han hentede i Milano. De hjalp med betaling til benzin. Han oplyste til politiet, at han havde 1.155 euro i sin lomme, som ikke var blevet fundet under visitationen af ham.

S blev den 15. august 2014 fremstillet i grundlovsforhør ved Retten i Hillerød, hvor anklagemyndighedens anmodning om varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, ikke blev taget til følge. Det hedder i byrettens begrundelse bl.a.:

"Efter de foreliggende oplysninger, herunder sigtedes erkendelse af at have kørt bilen med fire syriske statsborgere fra Milano til Danmark og forklaringerne fra de fire udlændinge om, at der var aftalt betaling til sigtede for turen, er der en begrundet mistanke om, at sigtede er skyldig efter udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1. Anklagemyndigheden har imidlertid ikke påvist sådanne særligt skærpende omstændigheder, der kan begrunde, at forholdet henføres under straffelovens § 125 a.

Da sigtede er svensk statsborger med kendt bopæl, er der ikke påvist bestemte grunde til at antage, at sigtede på fri fod vil unddrage sig forfølgningen. De fire udlændinge, der

var passagerer i bilen, har afgivet forklaring til politiet, og de er tilsagt til at afgive indenretlige forklaringer umiddelbart efter dette retsmøde. Da sigtede endvidere ikke har mulighed for at påvirke den videre efterforskning med kontrol af oplysningerne fra hans mobiltelefon og gps, er der ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at sigtede på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen. Betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3, er herefter ikke opfyldt.”

Umiddelbart efter retsmødet, hvor § blev løsladt, afgav de fire passagerer som anført indenretlig forklaring ved Retten i Hillerød.

Anklagemyndigheden kærede byrettens kendelse til Østre Landsret. Af kæreskriftet af 18. august 2014 fremgår, at der i sagen forestod efterforskning, som meget vel kunne tænkes at involvere yderligere personer, og at det kunne være nødvendigt at indhente teleoplysninger og kontooplysninger vedrørende pengeoverførsler. § kunne derfor påvirke andre mistænkte personer. Endvidere fremgår det, at de fire syriske statsborgere, som blev afhørt indenretligt, samstemmende forklarede, at de i Milano fik telefonnummeret til § af en ukendt person. En syrisk statsborger forklarede, at den ukendte person sagde ”prøv ham her, han er billigere end de andre”.

Østre Landsret afsagde den 3. september 2014 kendelse om, at betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, var opfyldt. Det hedder i landsrettens begrundelse:

”Efter de foreliggende oplysninger, herunder §' erkendelse af i sin bil at have transporteret 4 syriske statsborgere fra Italien til Danmark samt nævnte personers forklaring om en aftalt betaling herfor med 650 euro pr. person, er der begrundet mistanke om, at § er skyldig i den rejste sigtelse.

Herefter, og da § er uden tilknytning til Danmark, og da der efter sagens omstændigheder er bestemte grunde til at antage, at § vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, finder landsretten, at betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3, er opfyldt.”

Nordsjællands Politi sendte den 5. september 2014 en nordisk arrestordre til Sverige med anmodning om anholdelse af §

S blev anholdt på sin bopæl i Sverige den 23. september 2014, den 6. oktober 2014 blev han overført til Danmark, og han blev fremstillet i grundlovsforhør den 7. oktober 2014, hvor han blev varetægtsfængslet.

Politiet foretog efterfølgende efterforskning i sagen, som blev hovedforhandlet den 2. december 2014 ved Retten i Hillerød. S blev straffet for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1, med fængsel i 3 måneder. Han blev frifundet for overtrædelse af straffelovens § 125 a. Straffen blev anset for udstået med den skete varetægtsfængsling, og han blev derfor løsladt. Efter det oplyste har anklagemyndigheden anket dommen til domfældelse efter anklageskriftet og til skærpelse.

Anbringender

S har anført bl.a., at der ikke er påvist sådanne særligt skærpende omstændigheder, der kan begrunde, at forholdet henføres under straffelovens § 125 a. Udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, kan alene begrunde en kortere frihedsstraf. Betingelserne efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3, er endvidere ikke opfyldt, da han er svensk statsborger med fast bopæl i Sverige, og da han ikke kunne påvirke efterforskningen, idet den, ud over forklaringerne fra de fire udlændinge, alene bestod af tekniske undersøgelser. Østre Landsrets kendelse opfylder ikke kravet til begrundelse i forhold til påvirkningsrisiko, da landsretten ikke peger på, hvori påvirkningsrisikoen skulle bestå.

Der er hverken påvist, sandsynliggjort eller påberåbt nogen konkret unddragelsesrisiko i sagen. Udenlandsk bopæl bør ikke begrunde fængsling. Han har erkendt et strafbart forhold, har samtykket til tekniske undersøgelser af telefon og bil, og han har oplyst sine kontaktdata. Han gjorde selv politiet opmærksom på, at man havde overset 1.155 euro og 201 dollars ved visitationen af ham. Han har under hele forløbet medvirket ved sagens behandling og har bistået med undersøgelser af bil og GPS.

Han bor i det nære udland, og det er derfor urimeligt at anføre, at afstanden reelt afskærer ham fra at møde i sagen. I forhold til rejsetid og rejseudgifter svarer hans bopæl til, at han var bosat på Bornholm. En dansk arrestordre lægges reelt uprøvet til grund i Sverige og øvrige nordiske lande. Svensk politi er lige så effektivt som dansk politi i forhold til at lokalisere og anholde personer, hvis det skulle blive nødvendigt. Han oplyste allerede sin adresse i grundlovs-

forhøret, og den omstændighed, at han er familiefar med hustru og to børn samt havde fast arbejde i Stockholm, taler afgørende imod, at han ville unddrage sig strafforfølgning.

Anklagemyndigheden har anført bl.a., at S har gjort sig skyldig i menneskesmugling under særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 125 a, jf. udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, idet der er tale om menneskesmugling for vindings skyld. Bedømmelsen af, om der er tale om skærpende omstændigheder, beror på en samlet vurdering af det konkrete forhold, hvor det bl.a. indgår, om der er tale om enkeltstående forhold eller mere systematisk adfærd. Enkeltstående forhold kan være omfattet af straffelovens § 125 a.

Der er endvidere grundlag for varetægtsfængsling efter bestemmelse i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3. S har ikke, ud over det strafbare forhold begået her i landet, nogen tilknytning til Danmark. Det vil medføre ekstra sagsbehandlingskridt, som besværliggør processen, såfremt S ikke selv måtte give møde under straffesagen. Der er endvidere ingen garanti for, at han vil tage ophold på sin adresse i Sverige. S er tiltalt for en alvorlig overtrædelse af straffeloven, der til dels er udført i Italien, og der er derfor bestemte grunde til at antage, at han på fri fod vil unddrage sig retsforfølgning i Danmark.

Det fremgår af forklaringerne i sagen, at de fire udlændinge, som blev antruffet i bilen, ikke tidligere havde mødt S. De havde i flygtningelejren i Milano fået udleveret S' telefonnummer af en unavngiven person. Det må på den baggrund antages, at der er medgerningsmænd på fri fod, som det er muligt for S at advare.

Retsgrundlag

Retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 243 af 8. juni 1978.

Forud for lovændringen havde et af Justitsministeriet nedsat udvalg afgivet betænkning nr. 728/1974 om anholdelse og varetægt. I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i udvalgets forslag anføres herom (betænkning nr. 728/1974, side 72-73) følgende:

”Ad a) flugtfare.

I udkastet er betingelserne for at anvende varetægt skærpet i forhold til den gældende regel, således at flugtfaren skal være begrundet i de foreliggende oplysninger om sigtedes forhold. ”Sagens beskaffenhed” - herunder den forventede strafs størrelse - er altså ikke et tilstrækkeligt moment til isoleret at begrunde frygt for, at sigtede vil unddrage sig forfølgningen eller fuldbyrdelsen, men denne frygt må yderligere bestyrkes i oplysningerne om sigtedes forhold, herunder hans tilknytning, bopælsforhold, beskæftigelse eller lignende. Ved overvejelsen af, om varetægt bør anvendes, vil varigheden af den forventelige strafferetlige reaktion kunne indgå som et moment sammen med andre momenter, der belyser den sigtedes forhold.”

Højesterets begrundelse og resultat

Mistankegrundlag

Efter de oplysninger, der forelå for landsretten den 3. september 2014, var der begrundet mistanke om overtrædelse af i hvert fald udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1, (nu § 59, stk. 8, nr. 1) om menneskesmugling.

Påvirkningsrisiko

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at der, da byretten traf afgørelse den 15. august 2014, fortsat forestod efterforskning i form af bl.a. indhentning og bearbejdning af bankkontooplysninger og teleoplysninger, hvorved der kunne fremkomme nye oplysninger om mulige medgerningsmænd, som politiet kunne have behov for at afhøre, uden at S havde mulighed for at påvirke efterforskningen gennem samstemning af forklaringer eller bortskaffelse af beviser.

Da byretten traf afgørelse, var der derfor tilstrækkeligt grundlag for at antage, at S på fri fod ville bestræbe sig på og have mulighed for at vanskeliggøre efterforskningen. Betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, var derfor opfyldt på daværende tidspunkt.

Henset til, at S blev løsladt efter grundlovsforhøret den 15. august 2014 og således havde været på fri fod i knap tre uger, da landsrettens traf afgørelse den 3. september 2014, finder Højesteret imidlertid, at der på det tidspunkt ikke længere var bestemte grunde til at antage, at han yderligere kunne vanskeliggøre forfølgningen i sagen ved at advare eller påvirke andre.

Landsretten burde derfor ikke have varetægtsfængslet § under henvisning til retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Unddragelsesrisiko

§ er svensk og syrisk statsborger. Det er ubestridt, at han har gode og stabile personlige forhold. Det er således oplyst, at han kom til Sverige som 15-årig i 1989, at han har fast bopæl i Sverige og er gift med en svensk statsborger, at han har to mindreårige børn, og at han havde fast arbejde i Sverige.

Efter en samlet vurdering af §'s forhold og den forventede straf finder Højesteret, at der ikke var bestemte grunde til at antage, at han ville unddrage sig strafforfølgningen.

Landsretten burde derfor heller ikke have varetægtsfængslet § under henvisning til retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1.

Konklusion

Herefter burde påstanden om varetægtsfængsling af § ikke være taget til følge ved landsrettens kendelse.

Begrundelseskrav

Det bemærkes i øvrigt, at landsrettens angivelse af, at der "efter sagens omstændigheder" var bestemte grunde til at antage, at § ville vanskeliggøre forfølgningen i sagen, ikke opfylder kravet om begrundelse i retsplejelovens § 764, stk. 4, 2. pkt. Landsrettens kendelse mangler også en angivelse af de væsentligste efterforskningskridt mv., som forventedes foretaget inden for fristen for varetægtsfængslingen, jf. retsplejelovens § 764, stk. 4, 3. pkt.

Thi bestemmes:

Påstanden om varetægtsfængsling af § burde ikke være taget til følge ved landsrettens kendelse.

Statskassen skal betale kæremålsomkostningerne for Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 19. februar 2015.

Kirsten Lohmann

kontorfuldmægtig

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG**

Den 3. september 2014 satte Østre Landsret retten i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Ulla Staal, Steen Mejer og Henrik Kirk Jensen (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede specialist Anni Juncker.

Der foretoges

18. afd. kære nr. S-2286-14:

Anklagemyndigheden

mod

S

(Født februar 1974)

(advokat Trygve S. Nielsen, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Anklagemyndigheden har kæret Hillerød Rets kendelse af 15. august 2014 (9-3486/2014) om løsladelse af S, der er sigtet for overtrædelse af straffelovens § 125 a, jf. udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1.

Der fremlagdes byrettens fremsendelsesbrev af 18. august 2014 samt udskrift af retsbogen indeholdende den kærede kendelse.

Endvidere fremlagdes kæreskrift af 18. august 2014 og kæresvarskrift af 22. august 2014.

Byretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse.

Anklagemyndigheden har i kæreskriftet bl.a. anført:

"... at der i sagen nu forestår efterforskning, som meget vel kan tænkes at involvere yderligere personer. Dette kan ikke på nuværende tidspunkt præciseres nærmere, idet man forinden dette måtte vise sig relevant, er nødsaget til at indhente teleoplysninger og kontooplysninger som – alt efter hvad disse informationer viser sig at indeholde, f.eks. i form pengeoverførsler til andre e. lign. – kan føre til yderligere efterforskning mod andre mistænkte personer ..."

Efter votering afsagdes følgende

k e n d e l s e :

Efter de foreliggende oplysninger, herunder § erkendelse af i sin bil at have transporteret 4 syriske statsborgere fra Italien til Danmark samt nævnte personers forklaring om en aftalt betaling herfor med 650 euro pr. person, er der begrundet mistanke om, at § er skyldig i den rejste sigtelse.

Herefter, og da § er uden tilknytning til Danmark, og da der efter sagens omstændigheder er bestemte grunde til at antage, at § vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, finder landsretten, at betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3, er opfyldt.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse ændres, således at § skal varetægtsfængsles.

Fristen for varetægtsfængsling fastsættes af byretten.

Parterne underrettes om afgørelsen.

Retten hævet.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 03-09-2014

Steen M. Hansen
Sektionsleder

Udskrift af retsbogen

Den 15. august 2014 kl. 11.10 blev retten sat i retssal 7 af dommer Susanne Skotte Wied.

Som protokolfører medvirkede Johannes Reiter.

Retsmødet var offentligt.

Rettens nr. 9-3486/2014
Politiets nr. 0900-70345-00001-14

Anklagemyndigheden
mod

S
Født februar 1974

Grundlovsforhør

Senioranklager Kenn Jørgensen var mødt for anklagemyndigheden og fremlagde retsmødebegæring med bilag.

Advokat Trygve S. Nielsen, der var mødt, blev beskikket som forsvarer for
S

Som tolk i arabisk fungerede X

Tolken og sigtede forstod hinanden sprogligt.

S blev fremstillet kl. 11.10, bekræftede sit navn og sin fødselsdato, og at han blev anholdt den 14. august 2014 kl. 08.08.

Sigtede, S, blev gjort bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig.

Anklageren sigtede S for

overtrædelse af straffelovens § 125a, jf. udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1.

ved den 14. august 2014 ca. kl. 07.00, ved asylcenter i , for vindingens skyld og under i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, at have bistået 4 syriske statsborgere, der ikke var i besiddelse af pas eller anden gyldig rejselegitimation, med ulovligt at indrejse i Danmark, idet sigtede som fører af en personbil med registreringsnummer transporterede omhandlende 4 syriske statsborgere fra Italien til Danmark.

Sigtede havde inden retsmødet begyndelse haft mulighed for at tale med sin forsvarer.

Sigtede nægtede sig skyldig. Han erkendte de faktiske omstændigheder, der begrundet sigtelsen efter udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1, men gjorde gældende, at forholdet er udøvet under nødretslignende forhold.

Sigtede forklarede, at han bor i [redacted] ved Stockholm i Sverige. Sigtede har både svensk og syrisk statsborgerskab. Han kan erkende, at han har hentet fire personer i Italien og kørt dem til Danmark i bil. Han kørte forinden i bil fra Sverige til Italien. Turen kom i stand, fordi han blev kontaktet på telefon af flere af de personer, som han havde med i bilen. De havde hørt om ham og fået hans telefonnummer fra nogle personer, som sigtede havde mødt i Italien. Han husker ikke, om de pågældende under samtalen nævnte navne på de personer, som de havde fået oplysningerne fra. De kontaktede ham på hans mobil, telefonnr. [redacted]. Da sigtede midt i juli måned var på ferie i Italien, mødte han i Milano nogle syriske statsborgere og gav en eller to af dem sit telefonnummer, fordi han måske kunne hjælpe dem med oplysninger om asylreglerne eller på anden måde. De personer, der ringede ham op, sagde, at de var flere, der ville have hjælp af sigtede til at komme til Danmark og Sverige. Det blev aftalt pr. telefon, at sigtede skulle køre fire personer til Danmark, da han ikke havde plads til flere i bilen. Sigtede havde ikke mødt de fire personer før. Der var ingen aftale om, at han skulle have penge for turen. De tilbød ham penge, men det afslog han. Sigtede hjalp dem, fordi han gerne ville yde hjælp til sit folk. Han modtog ingen penge for turen.

Sigtede havde ved anholdelse 1200-1300 euro på sig, hvilket han selv viste politiet. Det var hans egne penge, som han havde haft med fra Sverige. Han betalte selv udgifter til benzin og andet på turen. Dog betalte en af de fire personer i et eller to tilfælde for benzin. Han kørte til [redacted], fordi en af de fire undervejs sagde, at han gerne ville derhen. De fire passagerer var ikke enige om, hvor de skulle hen, og de havde ikke et specifikt mål fra starten af. Det var først, da politiet afhørte dem, at en af de fire sagde, at han ville rejse videre til Sverige, da han havde et barn der.

Sigtede afviste, at han tidligere har kørt tilsvarende ture. Han har kun været i Italien de nævnte to gange. Han har ikke tidligere kørt ture med udlændinge. Sigtede er ansat som buschauffør i Sverige, hvor han kører offentlig transport som ansat hos en vognmand. Han er gift og har to børn.

Foreholdt, at passagerne i bilen til politiet har forklaret, at de har betalt et beløb til ham for rejsen, fastholdt sigtede, at han ikke har modtaget betaling.

Dikteret og vedstået.

Anklageren dokumenterede fra sagens bilag 3, 21, 22, 11, 10, 8, 7, 14, 13 og 5.

Anklageren bemærkede, at det af politirapport, sagens bilag 3, side 3 fremgår, at sigtede den 14. august 2014 kl. 08.08 blev anholdt og sigtet for menneskesmugling. Af fremstillingsrapport, sagens bilag 1, fremgår det, at at sigtede samme dag kl.13.30 blev sigtet efter straffelovens § 125a.

Sigtede bekræftede, at han ved anholdelsen kl. 08.08 blev gjort bekendt med en sigtelse for menneskesmugling.

Anklageren påstod sagen fremmes, uagtet fremstillingen først er foretaget mere end 24 timer efter anholdelsen kl. 08.08. Dette beklages, og det skyldes, at sagen i den først fase blev behandlet som en overtrædelse af udlændingeloven og håndteret efter udlændingelovens § 36 og 37. Fremstilling er sket inden 24 timer efter, at sigtede blev sigtet efter straffelovens § 125a.

Forsvareren ville efter omstændighederne ikke modsætte sig, at retten tager sagen under behandling trods fristens overskridelse.

Anklageren påstod sigtede varetægtsfængslet i 4 uger i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr.1 og nr. 3, og subsidiært udlændingelovens § 35. Anklageren henviste til, at der er en begrundet mistanke om, at sigtede har gjort sig skyldig i menneskesmugling efter straffelovens § 125 a. Det er ved de samstemmende forklaringer fra de fire udlændingene godtgjort, at de har betalt sigtede, der således har haft vindning ved turen. Sigtede er bosiddende i Sverige, hvorfor der er bestemte grunde til at antage, at han på fri fod vil unddrage sig forfølgningen. Han vil på fri fod endvidere kunne vanskeliggøre forfølgningen i sagen.En varetægtsfængsling er nødvendig for at sikre hans tilstedeværelse under sagens behandling jf udlændingelovens § 35.

Forsvareren protestede mod begæringen om varetægtsfængsling. Han henviste til, at der ikke er påvist sådanne særligt skærpende omstændigheder, der kan begrunde, at forholdet henføres under straffelovens § 125a, og udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1, kan alene begrunde en kortere frihedsstraf. Betingelserne efter rpl § 762, stk. 1, nr. 1 og 3, er endvidere ikke opfyldt, idet sigtede er svensk statsborger med fast bopæl, og sigtede kan ikke påvirke efterforskningen, der ud over forklaringerne fra de fire udlændinge, som nu er sikret, kun består af tekniske undersøgelser af sigtedes telefon og gps. Udlændingelovens § 35 finder ikke anvendelse, da sigtede er svensk statsborger.

Sigtede havde lejlighed til at udtale sig.

Retten afsagde

Kendelse

Retten skal bemærke, at anklagemyndigheden i henhold til retsplejelovens § 760, stk. 2, burde have stillet sigtede for en dommer inden 24 timer efter anholdelsen den 14. august kl. 08.08, hvor sigtede blev gjort bekendt med en sigtelse for menneskehandel. Henset til særligt det om sagens indledende behandling oplyste har retten dog fundet at kunne tage sagen under behandling.

Efter de foreliggende oplysninger, herunder sigtedes erkendelse af at have kørt bilen med fire syriske statsborgere fra Milano til Danmark og forklaringerne fra de fire udlændinge om, at der var aftalt betaling til sigtede for turen, er der en begrundet mistanke om, at sigtede er skyldig efter udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1. Anklagemyndigheden har imidlertid ikke påvist sådanne særligt skærpende omstændigheder, der kan begrunde, at forholdet henføres under straffelovens § 125a.

Da sigtede er svensk statsborger med kendt bopæl, er der ikke påvist bestemte grunde til at antage, at sigtede på fri fod vil unddrage sig forfølgningen. De fire udlændinge, der var passagerer i bilen, har afgivet forklaring til politiet, og de er tilsagt til at afgive indenretlige forklaringer umiddelbart efter dette retsmøde. Da sigtede endvidere ikke har mulighed for at påvirke den videre efterforskning med kontrol af oplysningerne fra hans mobiltelefon og gps, er der ikke tiltrækkeligt grundlag for at antage, at sigtede på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen. Betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3, er herefter ikke opfyldt.

Betingelserne for varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35 findes endvidere ikke opfyldt, idet sigtede er svensk statsborger.

Derfor bestemmes:

Anmodningen om varetægtsfængsling af S tages ikke til følge.

Sigtede blev løsladt kl. 12.40 til bopælen, , , Sverige.

Anklageren anmodede om, at det pålægges vedkommende teleselskaber at oplyse til politiet, hvilke telefoner eller andre kommunikationsapparater, herunder med hemmeligt eller udeladt nummer, der har været sat eller sættes i forbindelse med mobiltelefon nummer , fra den 1. januar 2014 til den 14. august 2014. Anklageren anmodede i den forbindelse om, at det pålægges vedkommende teleselskaber at oplyse betalingsadressaten for de omhandlede telefoner.

Sigtede gav samtykke til anmodningen.

Retten afsagde

Kendelse

Da sigtede har givet samtykke, tages anmodningen til følge, jf. retsplejelovens § 786, stk. 2, hvorfor

bestemmes:

Politiet må indhente oplysninger om, hvilke telefoner eller andre kommunikationsapparater, herunder med hemmeligt eller udeladt nummer, der har været sat eller sættes i forbindelse med mobiltelefon nummer

fra den 1. januar 2014 til den 14. august 2014. Retten pålægger vedkommende teleselskaber at oplyse betalingsadressaten for de omhandlede telefoner.

Retten hævet kl. 12.47.

Susanne Skotte Wied
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Hillerød, den 4. marts 2015

Heidi Elmelund Mænnchen
kontorfuldmægtig